

opusdei.org

Komentář k evangelium: Na počátku bylo Slovo

Evangelium druhé neděle po
Narození Páně a komentář k
evangelium.

03.01.2026

Evangelium (Jan 1,1-18)

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo
u Boha a to Slovo byl Bůh. To bylo na
počátku u Boha. Všechno povstalo
skrze ně a bez něho nepovstalo nic,
co jest. V něm byl život a ten život byl

světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila.

Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha.

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.

Jan o něm vydával svědectví a volal: "To je ten, o kterém jsem řekl: 'Ten,

který přijde po mně, má větší důstojnost, neboť byl dříve než já."

Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista. Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Syn, který spočívá v náručí Otcově, ten (o něm) podal zprávu.

Komentář

O Vánocích s radostí rozjímáme nad vždy velmi živými příběhy, kterými nám evangelia vyprávějí o narození Ježíše. Ale předkládají se nám také texty, jako je ten dnešní, které nás vybízejí, abychom se povznesli nad detaily a barvitě výjevy a zamysleli se nad tím, co se skrývá za tajemstvím Ježíšova narození, a lépe pochopili jeho význam a důsledky pro náš život. Máme před sebou úžasný text, v němž jsou harmonicky shrnuté základy naší víry.

„Na počátku bylo Slovo“: Slovo není stvoření, ale někdo, kdo existoval od věčnosti. „A Slovo bylo u Boha (ho Theós)“: jedná se tedy o osobu odlišnou od té, která je v řeckém textu označena jako ho Theós a která odkazuje na Otce, původce všeho. Ale tato osoba, odlišná od Otce, také od počátku, „byla Bohem“ (v. 1), sdílela jeho stejnou podstatu. Text evangelia nás tak uvádí do intimity Trojice: jediné božské podstaty, v níž existuje rozlišení osob. Prozatím se dozvídáme o té, z níž vše pochází (ho Theós), a o Slovu.

Následně, připomínaje první kapitolu knihy Genesis, příběh o stvoření světa za sedm dní, je vysvětleno to, co tam bylo řečeno jednoduchým, ale velmi hlubokým způsobem. V tomto příběhu každý den začíná takto: „Bůh řekl... (ať je světlo, ať je obloha, ať země vydá rostliny atd.)“, a to, co Bůh řekne, se okamžitě stane: „a tak se stalo“. To

znamená, že Bůh stvořil vše, co existuje, vyslovením svého Slova, prostřednictvím svého Slova. Proto se nyní tvrdí, že „všechno bylo stvořeno skrze něj (Slovo) a bez něj nebylo stvořeno nic, co existuje“ (v. 3).

V tomto okamžiku, a právě v tom spočívá velkolepost toho, co Bůh chtěl učinit v plnosti času, přichází překvapivá a neslýchaná novinka: „Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi“ (v. 14a). Tato božská osoba, která je Slovem, přijala lidskou přirozenost, takže aniž přestala být Bohem, stala se člověkem, jako každý z nás. Vtěluje se do konkrétní a hmatatelné osoby: Ježíše. Slova Janova evangelia mají veškerou sílu očitých svědků: „Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.“ (v. 14b). „Nejde o učenou řeč rabína nebo doktora zákona – podotýká Benedikt XVI. –, ale vášnivé

svědectví pokorného rybáře, který byl jako mladík přitahován Ježíšem z Nazaretu a během tří let společného života s ním a ostatními apoštoly zakusil jeho lásku – natolik, že se sám označoval za „učedníka, kterého Ježíš miloval“ –, viděl ho zemřít na kříži a vzkříšeného a poté spolu s ostatními přijal jeho Ducha. Z celé této zkušenosti, nad kterou meditoval ve svém srdci, vyvodil Jan hlubokou jistotu: Ježíš je vtělená Boží moudrost, je jeho věčné Slovo, které se stalo smrtelným člověkem”[1].

To vše nám ukazuje, jak zdůrazňuje svatý Josemaría, že „Bůh naší víry není vzdálenou bytostí, která lhostejně sleduje osudy lidí: jejich útrapy, jejich boje, jejich úzkosti. Je to Otec, který miluje své děti natolik, že poslal Slovo, Druhou Osobu Nejsvětější Trojice, aby se vtělilo, zemřelo za nás a vykoupilo nás“[2].

Ve všech okamžicích svého života, i jako dítě v betlémských jeslích, nám Ježíš zjevuje Boží dobrotu, moudrost, milosrdenství, něhu a velikost. „Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Syn, který spočívá v náručí Otcově, ten (o něm) podal zprávu.“ (v. 18).

Francisco Varo

[1] Benedikt XVI., Angelus, 4. ledna 2009.

[2] Svatý Josemaria, *Jít s Kristem*, č. 84.

Francisco Varo

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-na-pocatku-bylo-
slovo-3/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-na-pocatku-bylo-slovo-3/) (29.03.2026)